

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1148/2022
26.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.193/20 од 14.04.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1.бр.119/22 од 05.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.193/20 од 14.04.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1.бр.119/22 од 05.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.193/20 од 14.04.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплати оштећеном ББ износ од 82.875,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Горњем Милановцу износ од 19.645,31 динар и суду износ од 10.000,00 динара, као и да на име судског паушала исплати суду износ од 15.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ из ... – насеље ... је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1.бр.119/22 од 05.07.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена је пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К.бр.193/20 од 14.04.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Дмитровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан

поднети захтев, те да укине нападане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи исте тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, обзиром да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани. Наиме, по ставу браниоца, суд је у конкретном случају морао да примени институт нужне одбране из члана 19. КЗ јер како је у изреци првостепене пресуде утврђено да је, пре него што је окривљени ударио оштећеног, било вербалне расправе и физичког сукоба између њих двојице насталог због коришћења преосталог кредита за покер апарат, то по браниоцу произилази да је окривљени, док је још увек трајао напад оштећеног на њега који је почео физичким сукобом, устао са столице и налазећи се у стању потенцијалне опасности од стране оштећеног истог ударио песницом у пределу главе.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 19. став 2. Кривичног законика је прописано да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другога одбије истовремен противправан напад.

У чињеничном опису кривичног дела наведеном у изреци правноснажне пресуде је утврђено да је окривљени АА „... смањено способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, тешко телесно повредио оштећеног ББ из места ..., општина ..., на тај начин што је након вербалне расправе и физичког сукоба који је уследио са оштећеним насталог због коришћења преосталог кредита за покер апарат, те пошто је тај сукоб завршен, устао са столице и стао наспрам оштећеног и изненада га један пут ударио песницом у пределу главе, након чега су обојица пали на под и међусобно се гурали, иако је био свестан да оштећеног тим ударцима може тешко телесно повредити, то и хтео, на који начин је оштећеном ББ нанео тешке телесне повреде у виду ..., као и лаке телесне повреде у виду ..., при чему је био свестан да је његово дело забрањено“, а у време и на месту ближе означеном у изреци пресуде. Имајући у виду наведени чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде у коме је јасно наведено да је окривљени ударио оштећеног песницом у пределу главе након што је завршен физички сукоб између њих двојице, то дакле, по налажењу Врховног касационог суда, недвосмислено произилази да у конкретном случају нису испуњени законски услови за примену према окривљеном

АА института нужне одбране из члана 19. КЗ везано за услове напада и одбране, те да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, због чега се као неосновани оцењују супротни наводи браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. КЗ.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Дмитровића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић